

אלו דברים פרק שני פסחים

מפורת הש"ם

תורה או רשות
1. לא-איש אשר הוא
טההור ובדרכו לא היה
וחולק לעשות הפסח
ובכתרת הפסח הווה
מעמיה כי קרבן יי לא
הקריב במנדר חטאנו
ישא הדיאש הווה:
במדבר ט יג

(ה) נם מיל ועדי
ביסחא עוט כלה:
(ו) שם מיל' דלן וחיא
רמייא מינון עלה:
(ז) רשי' דס' ולן ביטול
וכי ללא ממון וכור'
(ח) בא"ד והאלה לדבוק
דלא:

גלוין הש"ס
מורתני ובודמן שהו בא
בשבת עין עז' ל' ג'
ע"ה מוק' ד"ה יט' נעלם:

מעובבא. פְּלִיסָן גַּדְעֹנֶס
(לְקָמָן חָה.). וְגַדְעָא.
לְמִימֵר נַמְוִיָּה סַנְכָּה
כָּלָע לְמַכְתִּין גַּל דְּמוֹ
(שְׁתַבְּקָה). דְּלִיבָּרָה.
מִילָּה זְמוּסָה לוֹכֵד כְּלָמָּה
דְּקָפָן נָוָה נְזָבָן סֻוָּם
וְהַדּוֹת גַּל מִיחִינָּה עֲלָה
כְּלָת (תְּמָ).

מוקט חסופות
א. דר' אליעזר מצדך תרי
קראיך חד למליה וחוד
למכשין וכור' אבל אי
נפקן צויריו מהד
קרא א"ש דכין נרכוט
עליה יג' בברותה אתן לך
למלך דבר שרי ורחנא
מליה עצמה שרי נמי
מכשירה. מוקט סלען.

רביינו חננאל (המשיד) הערביים שחיהת פסח דוחות השבת. וכן אמר ר' עקיבא לנניין (מעליה) [ミリyah] הוויל ואוי אפשר למלולו בעבר שבת כתוב וביום השמני מיליה דוחה לגבי מיליה [וכו].

ו-סלי פילוזם סיינו עטמיה לר' היליג'ען
ה טפמה ממת צבאיין צנו וקהל לומ' חוי
ע"ג לד' חוי ומזוז דל' דמיון ממות
ו' קהה כל' נצחות פטח נ' רמיון מהיזדר
סאל' מומלן נצחות כטומחה ע"פ
סילוקין ליטאך דקאנר רב' היליג'ען
הין צוחנין ולוקין על' חדת טמלה סרך
צ'ל' טבל' וו' עט' פ' צלח'י נלכד' וכון
על' טמלה ממת סאל' צבאיין צנו נצחות
בעלה' ספטה' צלח'י גמי' נעלך וטמלה
של' נקט מושס לפוגומת גז'ה סוח'
פ' סטט'ה (קמען ז': ו' בזין דק' סכל'
הין צומטין וולקין על' שיחד מל' גל'
נדח' נטני עט' כל'חיך לייזר עוזין
כטומחה הא ילו' לד' צביח' נדח'
לייזר עוזין צפומחה דכתיב' לי' לי' לי'

רמלה מנגנת הולמת דפקת קיינטורי
ומיללת לילית נשבצ'ה לוייה צייד
דמויות פקח מיחד וכל יסכלן גנומלמה
ה备战 עיריות דלן דלהה הַבְּזִיכָר
וילן זותמי לאנטוף פקח עלילס ווילון
סולנו פיעור ערילס למלי נדו קוומו
מסלו יעד נמי קמלין ניטה בגדון קוסט
מגלא ופוקה זיינגר (ש נון קמלי נדו)

ח' כ' עלייה נפומ ומיון לדן כמיין
עליה ג' עי' מיננה סכט לדמותה קדלה.
ה' ב' או' טוה קדימה לי' כמיון דהמרא
צ' טומין זורקן על' ממען דן כיין
ל' ב' קדריגן דיא' ר' ש' דהמה ג' סטה
ג' ג' נרנ' מה' ל' יגור' נידחן למילך ליטוינ'
ע' ש' ש' צטומחה ג' נר' הרמן' ג' ג' ג' ג'
ה' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

שָׁלֵי טוֹסֶה גַּמָּר לְלֹאִי נְעָזָת
וְלֹאִי נְעָזָת וְלֹאִי נְעָזָת
כִּי סְלִי גַּוּמוֹן נְמַלְּמִין לְנוּ וְלֹאִי נְעָזָת
בְּגַעֲנָה לְבָסָה כְּמִינְתָּמָה פְּקָחוּ וְלֹאִי דִּימָה
דָּמָה נְמַלְּמִין לְהַלְקָמָה וְלֹאִי דִּימָה
אָלְבָדִישׁ כָּלָו גַּעֲלָת סְפָמָה כְּצָהָת שְׂמָחָן
פִּילְקָרָה (נְעָל q. ס.ה.) שְׁמָטוֹ כָּלָל לְמֻולְּכָיו
וְלֹאִי תְּחִזְמָה וְלֹאִי יְלָמָּה: וְנוּ גַּמִּי גַּמִּי

לו ביהود נרחה הציבור עבר
ווכל מילתא דאיתא הציבור איתא
מילתא דליהא הציבור ליהא ביהיזור
ראי כולה ציבור ערלים נהנה
חו קומו מהלו נפשיכו ועובד
דدم נמי אמרנן ליה קומ מהול עובי
יא מהיל ועבד ⁽⁶⁾ עונש ברור
אי כולה ציבור טמאין נינהו לא
ירוח אלא עברדי בתומאה יהיד נמי⁽⁵⁾
רב חזון גוביד חברה הדיבר**לרבנן**

מי התם דהא עבד ליה ציבורו י"כ לא והוא עונש ברוך ה טהור ושלא היה בדרכ מוקמיים מניין א שרי ושאר כל הטעמים מכאן שרץ קסבון ייש מדכא מהדר אטמא שרץ דאי שוחטין ז' וורקון על פטמא שרץ דאי שוחטין

אלמא עיגדלא חוויז חיזובא עלייז אלייזה בעזיר איתה ביחס זונען אל מאס קסביר רבי אליעזר שוחטן ווורק שערץ והוא הרין לטמא מות בשבעת למא לאכילה אכילת פסחים לאיל רבל רב אבא בר אבא לרבא א"ל שלח נשחת שלא לאוכלו א"ל שלח

אם זה לא מבחן מבחן לא יימחה
אם לא לידה צירוף: מבחן' יימחה
ל' בתרה ובמുט' ובזמן שהזיה
ין עם חניה היהת באזה
חורים ומין הנקבות יונאכלת לש
ה תנא הרכבתו והבאתו שלא דה
בי אמר אמרתני מביין עמו חנינה

אכילהת פסחים לא מעכבה. כי סלמי גו
למכן עמלנו וlein ממן נל מעכבה הכהן גב
מעכבה לדי דומיה דחולה וחון ולט פליות קוגו
לכמיב לחץ נפי חלנו סיינו נמניא לדס לעיל (ד'
ויש עליך ומתקין צילוד זולין (ד' מ'):
מהלך נפי חלנו לדען' גבלם דמי
הוא דלא איתקן: רקעס לי"ג ח'כ
המלה מהר לר' ה' נעל עלי' צנין מל
גענות כתם סה מיתום קו' מל גלן
לט'מן' ווי' ל' דצמני סמס לדמומי
מעטה גנוו ומחזין יין צנין
הלוואו קולו: חלבה כ"ע. סה
לדעת פליק קלמאנ' נטחיה מפלוט
כפ' ל' מיתום סנסדרין (ד' מ'):
דזריבא ראי אשמעין בו:

א' אל שאונן ליליכוות ממי פיקק
בראשון ס' בראשון ס' קיג'ן ס' טו
אלא שדריך טרילט ס' טרילט ס' גולדס
ערל וטמאניק ס' ערל ס' גולדס ס' גולדס
ת'ל ווואת ס' ת'ל ס' גולדס ס' גולדס
אין שוחטת ס' אין ס' גולדס ס' גולדס

הנ"ז טהור ונכלה
ונע"ג דרב אמר רבא אמר טמא על רוזה מעכבה נמצא פס

- לטבצ"ע מוסד כ"ה מילס ס"ה לנטילה ייס כל מקוס כ"ה לטליז וגבי פסח טבצ"ק לכ"ע ייינו לטבצ"ר מדרנן טבצ"ל ייס מכטליין לדוחן שטם חבל גדי מילס נכטמו עליה יג' גדי לרימות נ"מ.

ב א וְיַעֲשֵׂה מִלְחָמָה
ק' שֶׁפְּנֵי יְהוָה :
ב א ב ק' מִשְׁמָר
ק' שֶׁפְּנֵי יְהוָה סְמָנוֹ
מְנֻעָן לְפָנָיו :

כ ב ג מַיִם פְּנֵי מַלְאָךְ
וְיַעֲשֵׂה מִלְחָמָה
עַצְמָה כִּי טוֹבָה ח' ק' 3
אֶתְלָה שְׁמָךְ וְעוֹזָה ע' 3
ק' רְכוּס שְׁמָךְ :
ג ב ד מַיִם פְּנֵי מַלְאָךְ ק'

ד כ וְעַלְמָה יְהוָה :

רבי נון חנאנא
וכל שהחזר נודה לפסה
שי צור עשרה [בטומאה]
שנאמר איש איש כי היה
טמא לפסח ר' יר' אמר אס'
היא צור אמר מארן דאנון דוחין
לפסח שמי לאו יושן
רוישן בזבואה. ומולחן
דאיתא בעבורו בעבורו כללו
עלילין יניין אמרניין להו
קומו מהלו נשיכו
ובכידת קוממיין להו קום גמל
ועבדיך נמי פסח ווי לא
עכבר נמי רבתה. טומאה
דלאית בעבורו כלואו
מאכין איןון לא אמרניין
להו קומו מוד עליינו
בסבולי ובכידת קומם כלאו
עבידי בזבואה. ייחדי צו
לא אמרין להו קום סובל
ולא מדין עלייה. כי לא
סורת. איני כלול לא
דלאית בעבורו ליתא בהייד

ונדרק רברא מא"ר טעמא עבדין פסח שמי מושע דיעבדן צבורי באשרון ולא עבד בהריהו^(ה), צבורי מני איכא פירען הא. מונטבי'ר בילל אל-אייד נישוע כירת הא לא שעס פסח אל-סואר דוחקה ומוי של האה ברודר' דודראן. דמדרש ברו קרא בירש' בירש' ישע' ואשר ערל טאל נאנץ תל' והאש' טמאן נאנץ תל' והאש' מדרוה לה למתבח והטהרה של לאה הדרך דרכו והחולה והחול עלשות הפחס וכחיה וכותב והאיש ש"מ אפיקלו טמאים דיאשוו לורו קלוקינו גפשישו ולא מאתקחין ועבידי ווירקינן ונעשן רורה. דודקן מפרש וקרני וטמא שרע שרע ברה שפunning מינה סבד ש"ז שחוטין לעלו. ונדרבין לה לטמא שרע מואהיש. לית לה לאה אונן דכון דיבול למיליכלא פסח באורתא ואידרא אונאן שעת שוויטין מהרו קירין ביה, דאי הци למלה תל' אונאן לאדרון ולבריזו מושע לאמא' תל' מהריהו האה אל-אייד אל-לאה האינדא אינא עליה חוויאבו

טבולי עכבריו פסח ואפי' ה כי אהיה בפייך והדר רפיק רבד הא כי, לנולען קשבר כי אליעזר שורשין וזרקון על טמא שערן שחיל שישי של לוחות בעבר פסח ומאמ' אין מזין עלי' בשבה דבר זהה ליה לאכילה פסח, אכילל פ נפשיה ואכיל, ורבנן הוא דל מערב שבת אינה דוחה אה

שבת. ובתרורו אמר רב יהודה אמר שמואל הילכה כד' עכברא. ורבנן דאי אשענין גמי מילה [וכי]. אימוני מבאין עמו הנגינה. אקסין בגין נגה דקומי אמרת. ופרקן אידי רתגנא תלול דאן דוחן השבת בעי למיטני גוניגין דלא דודו שמת בתרורו וכן דבכי פלטינן גוניגין מהוניה ווניגאנט. רותן דונן דוניגין ידי לא דוד לא שבת לבל גוניגין דלא דודו שמת בתרורו וכן דבכי פלטינן גוניגין מהוניה ווניגאנט. רותן דונן דוניגין ידי לא דוד לא שבת

ליה לאכילת פסה, אכילת פסה לא מעכב. ואית' אי המי נמצא שוחט שלא לאכילה הוא, דמדוראותה מתקנת נפשיה ואכילה, ורקנן הוא לא שוכן ליה נפשיה להזקן להזקנות עלייו. מ"ט"ן" כל אמר' י' עקיבא כל מלאה שאפשר לנשوة מעבר שבת שוחטה הוילוי וא' י' אפשר לשושנה מערב שבת דוחה שבת באירועה עשר יום בין

⁴⁾ [בג"ס ה'בנ' צוואה דהו כולה ניטרלה טמיהין ה' מדיין עליישו מי חיכא למיימר קכ'].

כח א מ"י פ"מ מס' מ"ל
 ק"ט הלכה ג:
 כו ב מ"ב פ"ג מס' מ"ל
 מגננה סלמה כ' מ"ג י"ג מס' מ"ל
 נסנת טומוהה ס' ל' מ"ה מ"ב כ"ז ל"ד ד' מ"מ דמ"מ צורען ל"ה ד' מ"מ
 נסכל ע"ל רצבע ס"י מדרין גו"יס
 מ"מ ס"ט צירמת ע"ט ס"ט ג"ג ס"ט
 ל' ס"ט סלמה כ' ס"ט סלמה כ' ס"ט
 ק"ט ע"ל הצעע מ"ט ס"ט ג"ג רצבע

בכת שתי שנים ואינה נאכלת
אכלת אלא למינו מאן שמעה
ה قولחו מילחא בענין ש"מ
צעם או אין בה משום شبירת
כובו ולא בחגינה או דילמא
סכין שנמצאת באربעה עשר
ופפיין בין בוה ובין בוה שונה
לדויה לפה כופפיין נמי הא
ו יש בה משום شبירת העצם
תני סיפא חל ארבעה עשר
וחותט בה מיד ינמצא כופפיין
או בשבת עספין ולא שבא
במרובה

תורה אור השלם

- ... לא תשחט על חמץ
בבב תג הפסה:
שמות לד כה

נושאי מון הפיתן
בקישור חזקה ועטס לא
שבשברן כה: שמות יב

רשות הונאך

וְבָנָה וְבָגֵד
ומאי בחול באה כבמוציא
ונמעט כנגן רחבה, כי
פסוף בני אמן והרבה ואנו
וניגע לאלול (לט' ממו)
ובבא עמו חגיגה כדרמן
הנשכחה האהבה עם הפסה
אכלת הדרלה פסח כרי
על השבש. ונגכלת בל' ימיים.
תדר' א' בן תמיין
טיריאני, דכתיב לא ילין
ימינם, ובפרק וזה הדרה
וז' היגינה הפסה הרוי
בבבון קדשו כמשמעו.
ונזאת ואלא כלת אליהם
מכור רחמנם לא ילין לבקר.
אלא אסיקאנין המכון הגיגת
הדרה הבאה עם הפסה הרוי
הן גזען ואלא כספה של לפל
מן הדרה לאן גזען?
ונזאת ולאן גזען?
ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
וביעניא
ולחליל (לחות), וכן תמיין
אלא אסיקיש היגגה י"ד לפסח
אכלת אללא מלוייניה גזען
אכל אלא צלי וגנינה
אללא אלים ולום, ים
ו. א. לא. וצעם לה מוא
ו. נ. לא. ופשיט לה מוא

אלו דברים פרק ששי פמחים

מפורת הש"ם

ה) זכרים ל' [ז:] ט. מינחות
לך פג: (ג) חולין כי.
ונען (ד) נטה גן ברכ'ן

- תורה או רשות
1. וְבִקְחַת פֶּסֶחׁ לֵי
אלֹהָיךְ אֲזַן וְקַרְבָּקָנָם
אֲשֶׁר יִבְרָר לְשָׁבֵן שָׁמוֹן
שָׁמֶן דָּרְבָּנו תְּזַבְּבָנָה
2. וְחִגְמָנָה אֲתוֹ חָגָלִי
שְׁבַעַת יָמִים בְּשָׁעָה בְּחַרְשָׁן
הַשְׁבַּיעִי קָדוֹשׁ אָתוֹ:
וְקַרְבָּא כִּי מָא
- וְבִקְחַת שלמים
אֲכַבְּלָת שָׁם וְשִׁמְתָּחָלָל
עִילָּזָה בְּבָרִיטָה כְּזַבְּבָנָה
אֲלֹהָיךְ בְּבָרִיטָה כְּבָרִיטָה

(ט) רשות' ד"ק מנה ידענו
וכמי' נל' קוס להו סטלה;
(ט) תומ' ד"ק סה ודי' וכו'
ומולר' לדמגינה הרוי צכלל:

גָּלִין חַשְׁמָןָא
תּוֹסֵף, ד"ה מ"א עֲמַדָּא
וּבוֹן וּלְפִי צ"ל דְּלַבְּדָת
עֲמַדָּא לְלִילָה נֶגֶע עַזְבָּוּן
לְשָׁס נִזְבֵּן נְקֻמָּה וְכֵל
עַזְבָּוּן הַמִּזְבֵּחַ מְלָא כָּל
לְפָקָדָה: בָּא"ד ש"מ אַז
לְהַשְׁלִימָה עַזְבָּוּן מְנֻגָּה
לְהַשְׁלִימָה עַזְבָּוּן. ע"י
ע"ז בָּמוֹן ד"ב י"ט
מְמֻמְמָה: תּוֹסֵף ח"ה
וּדוֹרִיא וּבוֹן דְּהָא קְרָא
וּדוֹרִונָה, מַעֲן מַוְיִלְךְ
מְנֻגָּה סְעִיר ד"כ
וּמְנֻגָּה:

מוספּת תומּופּת
ד. גביב חציגת טז' כתיב.
טומּן, טמּון. ב. לאו מושם
לקבוע כבור אבר שריחה
שבת שאין הטעם תלוי
בכך אלא פְּסִיף, קרבין יוזף
שקבועו ומן דוחה שבת
כור ודרה ד... טומּן, טמּון.
ג. לאו דרא לא. סט.
ד. דנפקן לאן לקמן דוחה מעשו
בל' דוחה מעשו.

לכופץ סמל בימי מגינה וילומא
לכפילה נעמota: צב' גטומא.
שרוכ' ניגר טמלהין ומון [טב'] צוון צב' גט'
גטומלהן להן מגילהן עמו מגינה ווה
סמנומלה נטול וע'ס צב' קטעוילס
עטין גטומלה העס הנטיבור מטגיללה
לכבר בא עטומות מגינה מהטה עט'ר
הניש נלה גטומלה: מנה דיע'.
כגעליים נטלקה עט'ר כטמפלין
סליינס סי'ו רוכ' יטbor גטומלהן:
דמי' נט'ה. ומוה נכל יט'ה להל
לטעמך דו': או' ני מלה נטלקה עט'ר.
כספי מיטליך קליאס: סלין מה' לא
נטפעוליה. נAMILKA סלי' סיל' עט'ץ
לטמעה וה סטמלהן לה' נטול קו'ה
למס מהזקה גטוטולס וטומט' צב' גט'למי

מגנומו ב"ע: אהן ומייס נחלת עשה. וכתקומתו של קלייס ב"ג הילען למלכונא ערך ג' כי יולדען צבונו בזומחה מה' גם לה הקופץ בטבילה נקפילה טענו מלהגיגת הרבע' עשר: ומ' אנה פclin. לדהו ר' טבילה מלה מילוי ומילוי צביה קופץ לדון מה' מילוי טבילה מלה מלה מלה: ג' קרייא דנטיה גוסט צבולה עשר ולל גרטען ומ' צבולה עשר. למש לא מם ומ' ומ' צביה עשר. ל' מ' דוד פפיק'. קוח דליהם למיינר צמלה מושך קך קפיטיק' גם קפה צבומה מושך ואוטבלה דמייך' חיינונג מלהטבלה ואוטבלה נניאראס: צמלה ג' ייומ' יעטס קפה צביה אגן קופץ דקי' פפיק'. קיים ליא' מפלקי לי' מומולא טבילה צמלה ייומ' ייומ' וליא' ייומ' מגניגות ג' צבולה עשר ומ' קפה צמלה ערך ג' או אגן' ג' ייומ' וליא' צמלה ג' או אגן' קופץ למוגיגת הרבע' עשר קפה צמלה מלה מושען יעטס ומ' קפה צמלה ערך עדין יט' סאות לאטטילס צי' סלק ג' גאנטבלה מלה צבולה עשר: צן דוקט פיק. מן סמכמיס ונדל מלה מפי קשי' זוממייס אין' מגניגת הרבע' עשר דומך צבם: וצד ג' צדילו. רחוק מיטטליס צל' געל' עלות נרגל יומיחיך' קפה וצגיגס' גאנטבלה: דקסנער מגינס חות' ואט' גאנטבלה: בשעת אל חגינה דוחה ז' דורותאי דכתיב ז' ובקר והלא אין' העזים אלא צאן ר' רחמנא זוחבת בר אבואה 'מנין' ז' פסח מן הבקר מן הא' לא דחו שבת י' אילעא משום ז' קרא² וחנותם ז' בשנה שבעה גגה שאינה דוחה מרמר אמרתוי לפני וצא אל' ששה חג בשבת אמר כי ה' מאילתא כל שבעה אתה מר רבי אלעוז אין' יוצא בהן מס חגיגה משום חרת בעין זביבה

וְאֵן טעמוֹ דְּפִישׁוֹס וּכְךָ. וְלֹא
נוּ לְדוּסָה מִקְרָאִים לְמַרְעֵמָה תְּמִידְלִים מִן הַמְּכֻמִּים: מִזֶּה
צַיְן סְפָלִיטִים פְּקַחוּ וְהִנֵּדָן וּמִכְפֵּלָה קְדֻשָּׂת פְּקַח עַל כָּלָן וְהַמְּכֻמִּים זֶה צִין
בְּשָׁם מִעוּתָה נְפָקַחוּ וְהַלֵּא קְדֻשָּׂת פְּקַח עַל כָּלָן וְהַמְּכֻמִּים זֶה צִין
מִעוּתָה: אֲקִילָה צְלָמִים. קְיֻנוֹ צְלָמִים צְבִתְיָהוּ נְבָבָה מְלָךְ לְהַנְּזֶן
עַל כָּלָן הַכָּלָל. קְיֻנוֹ צְלָמִים צְבִתְיָהוּ נְבָבָה מְלָךְ נְכָרָה וְכֵלָה
אֲמָלֵה נְאָה דְּחוּא אַפָּה. וְהַלְּפִילָה מְגִימָה חַמְסָה עַדְלָה וְדָלָה
לְעִירָה סְוָה דְּהַמָּה בְּלִינוּפִילָה יְסִיפָה וְמַן קְזֹבָה לְהָלָל: וְחַגָּסָת
בְּמַגְדָּלָה בְּסָקוֹתָה כְּמַעֲזָבָה לְלִילָה כָּל שְׁמָנוֹת קְלָנָקָה זְמָנוֹת
לְלִילָה נְמָה צְמָעָמָה מִינָה לֹין נְקָה מְגִימָה שְׁלֹוחָה נְבָבָה קְלָנָקָה לְמַלְעָן
מִשְׁמָנוֹת לְעוֹלָמָה: גְּנוּן אַחֲלָה עַט פְּרַלְעָן נְלֵחָה גְּנוּן צְפָה.
כְּמַיִם עַלְלָם בְּצָבָה דְּלָחָן כְּלָנָן הַלְּבָבָה אַחֲנָן סְכָלָה.
הַמְּבָנָה סִיסָה: נְיָמָה יְיָ אֲהָיָה מִלְּתָה. בְּתִילָה בְּתִילָה סְכָלָה
וְאֵן טעמוֹ דְּפִישׁוֹס וּכְךָ.

ה' סוף טיעחת נמי צבעה קרלווייה למיג'ס ורהייה לדבר מדרמל
כמי דמוניה זו ספקה ריב"ה וזה ה' קרלה דוחמתה צלמים לו
למייר רבכ עין קהמר קרלה דבעין זכינה צבעם צמחה:
לרכות

מְאֵי טעמא דבן דורתאי דרבנן זובחת פסח ובר'. רט"ז פי' לנטיגות י"ד מייל'ו וטפי' ק"ל לדעת מיניה עט"ג דלהת ליא טיקתקם נעלן חגיגת י"ד נל' דחיה צפת עט"ג דכלל מייל'ה אוקטביס חנינה לפקטם דנטפי'ו נטקלים עטס מוקביס חי ולמו דרכט בז'

גדולים ולא אמרו להן לישע את השבת אמר רב מ"ט ז' וובחת פסח לה' אלהיך צפחה אלא מן הכבשים ומזה וזה פסח בקר וז חגינה ואנו פסח א"רashi ואנן טעם ונפרוש אלא קרא לרברב ד' אמר רב נחמן אמר רב ברה למורה הפסח שקרב של פסח לה' אלהיך צאן ובקר בא והלא אין פסח בא אל העזים אלא מותר הפסח י"ז הצאן ומון הבקר ורבנן מ"ט הא וראי קרben ציבור הווא רבבי יהודה בן ספרא אמר אותו חג לה' שבעת ים שמונה הו' לא מאכאן לח את השבת כי אתה רבין רבותי בעמיהם שאית אתה בגון שלח י"ט הראשון שהא כיון תבלא לימא שאינה לא משבחת לה כ ברוב שנים אמר מר עליא שלמים שחחותן מערב י"ז לא משום שמחה ולא מיש שמחה דכתיב ז' וובחת ושבח ז' מנוס לטביה חגיגת י"ד ילו להויליה: **הא** וראי קרben ציבור

זהו. ב' נקט קרלן ל' ניבור מוסך לרילך
סגול מונע לתלי' בסדי' ב' יס' קלינגנות' (ממויה י. ז). דמן יס' קלינגנות' ל' ניבור
פפפפ פולין בימיח' סקלינגנות' יט' בוורן למ' קאנט ווות' טנווילה ומיסו
שאשא צפליך פולין לו' (וילג' נ'). גמלרי' כל שומנו קוצע דומה למ' קאנט
מן טוונומלה הפלין צימיאן וק' ק' דאסם קרו' ליא' קראן ל' ניבור מסוכס דלאמי'
אאאא קלינגנות' ון צוינמ' ^{ט' הטכל' בגמיגש'} (ז' ו'), קלי' ליא' קראן ימיא':
וונקן ואדי' קרבן ציבור. מימה' לאטצ'ה' מס' צוך' קראן ימיא':
קלר קלר' יט' וטל' פפה' וממיך' ובטי' לי' יט' וטל' וטמי' סלמה' נולאדו'
הההה ממלכני' קראן נטילן' (נקען). צייר' זטם' ו' ו' זטם' מונע נן'
ווחולו' ל' דמיגין' ט' בצללן טה' קראנגו' מודולום' ^{ט' לדטה' קראן דומוגומס}
כלמיג' בוטו' פלאט' פיהם': **שלאם' מיט' ששהטן' מעדר' יוט' ובי'.**
מנולאה נ' ל' דטט' סקלידס' ממלה' וטמן' נס' חוגיג' ט' ה' לי' דט' קוו'
לכסס טלמי' דעלמא' אין יול' מוסך חוגיג' ה' פ' שחומן צ' ע' דל' דבל' כר'
צטבוזה' לה' צ' הול' מן טחולין' נך' נילאה דהקלידן' וטחומן נס' חוגיג' ט'
לטס' אול' וטוי דבל' צטבוזה' וטינוי צ' הול' מן הולין' נס' חוגיג' ט'
לעלען' צבע' צטב' צטב' מונס' הו' הול' מכך' נס' חוגיג' ט'
כלמיג' גבי' צממת' יט' הול' גני' סל' עיגל' וטוי' יט' מינס' יט' וו' נ' דט' ק' צ'

**לֹא א מַיִּס פָּנָמֶל
לְבָב מַיִּס פָּנָמֶל
חֲגִיגָה קָלְכָה חָ:**

רבי נינו חננאל
אלא בפסח שבא מורה.
כבר בפסח הורא רבנן
בפסח ההורא הפסח לברור ללבוש ממעון
בשר אחר לא ר' להם דיליכן ר' והרין קסומי איזהו.
כלומר ר' וא ר' ברוך מראה
הוקסם החווים בכוכבים
כי הפסח של לו והשנה
במורה הוא בא עמו הגינה לפך לא
הדורות קדושים ורשותן. לאלו
בן ר' ר' הפסח בדורות
שאין ניגנו גינה. ואקשיון
ו' והרין קסומי ינחו
דרוה ר' ר' טמאין וזה
השנה ר' ר' טמאין וזה
הפסח בא בטומאה ואין

וְבָנָם יִשְׁרָאֵל עַד יָמֵינוּ וְעַד יָמֵינוּ כִּי כִּי
בְּכָל קֶרֶב דָּאֵר אֲמֹר אֶת גָּוִינָה
טַיְזָה שַׁבַּת, דִּירָק
כִּין הַהֲגָה שְׂוֹבוֹת יְמִים
הָאָהָרָן דָּאֵר אַתְּכָרְבָּיו יְמִים טֻוב
הָאָהָרָן שֶׁל גַּמְבָּרְדָּן
הַשְׁבִּיעִי הַחֲזָקָה אָוֹתוֹ כִּאֲשֶׁר
הָאָהָרָן מְפַרְסָל בְּגִזְבָּה פָּאָז
מִמְּנָצָא הַגָּז שְׁמָוֹתָן, וְאַמְּרָא
רוּחָמָןָן הַגָּוֹזָן וְאַוְתָּה
לְהַלְלָה שְׂוֹבוֹת יְמִים מְבָנָן
לְהַמְּגִזָּה שְׁאַיִלָּה שְׁבַת
דְּתַבְּרָה בְּבָנָה וְלֹא שְׁמָנוֹת
לְמַעֲוִיטָה שְׁבַת מְהִגְיָה.
וְקַרְבָּן וְקַרְבָּן וְלֹא כְּלָיְלָן
יְמִים טֻובָה רַחֲשָׁן שֶׁל
שְׁבַת בְּרָאָה כִּי יְמִים טֻובָה
הָאָהָרָן שְׁבַת, וְאַינְךָ הַגָּג
אַלְאָלָה שְׁבַת, וְאַלְאָלָה לְבָבָךְ
וּפְרִיקָה שְׁבַעָה הַגְּזָן אַתְּנָה
בְּרוּכָה שְׁבַעָה, וְאַלְאָלָה
בְּמִינְיוֹתָן שְׁנִים כִּי
וְגַנְגָּן שְׁבַעָה אַתְּנָה
אַלְאָלָה, מְשֻׁכָּתָה מִיְּגַנְגָּה
אַלְאָלָה, שְׁהָה, לְמִינְיוֹתָן

לג א מ"י פט"ז מס' 15
מעשה קלבנש סולנא
טו:
لد ב מ"י פ"ג מלכנות
מיגאנס סולנא י"ח:
לה ג סס סולנא י"ט:
לו ד מ"י פ"ה מלכנות
ק"פ קלבנש ו קמנז
בנטווערטן:

מוספַת תומפּוֹת

טוקן טמגין.

۷

לרכבות ליל'י ויום טוב האחרון. וכך נליכ"ה סתום כדי נילעוט מהירות ליטרין ריבוי מוקס דרכי קרי דוסטממס לפני ר' צבעם מיס לדלאכין מייס סלמי סמהה לדאסין נמי מיעיש פפלק לונג וועלבש (פינה מע'). צמתק לונג קצבען מיס ווותס מיס ולט לילות ומוווי ליל' יוס ווועך קהלהרין שום חגיגה هوי דבר ליל' צויא' יוכויל' טפי מוקס דטמיין

רגג נפלו עכוניו כתם הארץ נט' נט' נט'
ממחוויך לוזובן (ט) סממבה צויס צבמייע
נט' צויס צמוייכי כמו צויס צמוייכי געעלז
ויס טויג נזורך פליילט: אָנוֹ אַנְיָ�
אָלָא קִילְיָה ט' הַרְאָשָׁׂוּן, וְלֹא גַּלְעָד
למעוני צה'ל נוילט הולן ליל' יוס טויג
אַתְּהָלְלָוִן: אָנוֹ מִשְׁׂוּם דָּאיְן לֵוִי
בְּמַהְיָשְׁמָתֶךָ. וְלֹא תְּסִנְאַן מִפְּקָדְךָ לְיָה
מִלְּיָהָךְ קָרְלָה דְּבָעֵינָן דְּבָעֵינָן
סִמְמָה וְיָה' לְדַי מִלְסָמָס כָּה' לְלָה
דְּבָעֵינָן וְמִימָה נִצְחָתָה סִמְמָה הָלָה
חַגְנִיגָּה צָל יְוָס טוֹב צָלִילָן נְצָחָתָה
וּזְבוֹס הָלָה הַכָּלָה חַלְיָין יְכָלָן נְצָחָתָה:
לִילְיָה וְסָמָטָב הַאֲחָרוֹן, פִּיְּ קְנוּמָה
דוֹקָמָה נְלָהָה הַכָּל יְוָס צְמָמִיָּה
הָלָה וּקוֹסָה נְלִיבָה טְסָמָן סְפָלָל
וְסִמְמָהָה צָמְנוֹתָה וְלִיכָּה לְמִינְיָה מִסּוֹס
לִיל צְמָמִיָּה צָמְנוֹתָה דְּלִיכָּה צָמְנוֹתָה
נִילוֹת דְּלִיל' יְוָס טוֹב דְּהָעָן הָלָה
קְמַשְׁבֵּךְ וְעוֹד דְּוֹמִין דְּסָלָל דְּשִׁקְרָיו^ו
צִים וְעוֹד דְּלִי פְּלִיךְ לְקָמָן וְלָסָהָמָן
וּמִינְיָן דְּלָמָּה מִסְכָּתָה הָה צָמְנוֹתָה גַּנְגָּן
סְפָלָן נְלִיּוֹת יְוָס טוֹב זְלָהָעָן נִצְחָתָה
וְלִי כְּפִירָעָה סְקָנוּמָה תִּקְשֵׁי נְמִי נְכָולָי
עַלְמָנוֹל דְּכַחְלָן יְוָס צְמָמִיָּה גַּמְלָךְ נִצְחָתָה
הָרָה נְלִיכָה הָלָה צָבָע דְּמִתְיָה יְוָלָל נְחַטָּוֹת
נְלִיזָה צְמָמִיָּה סְפָוָה מְוֹזָה צָבָט דְּלִילָה
שְׁקִיטָה גַּעֲלָה צָבָט מִיְּפָסָה הָה הַלְּקָרָן
נוֹלהָה נְפָלָט דְּלִילָה יְוָס טוֹב סְמָלְלָוִן
הָלָה דוֹוקָה דְּסָ"ה צִים:
מִנְיָן לְאַיִמּוֹרִי חַגִּינָה שְׁנַפְּסָלִין
בְּלִינָה שְׁנַאֲמָרָה וְלָא יְלִין:
כו'. מַכְלָה נְפָקָה צָלָל מִיּוֹמָוִן:
לִימְדָה

בשעת שמחה וליכא מושם חגינה הי' דרב
שבחובות ^ט אוכלי דבר שבבחוכה איןו בא אלא
מן החולין למא מסיע ^ו לה' וחותית אך שם
לרבנות ליל' י"ט האחרון או איןו אלא ליל' יומם טוב
הראשון תלמוד לומר אך (שמה) ^ז חלך מ"ט
לאו מושם דאי ל' במה ישמח לא כדתני
טעמא ^ט מה ראית לרבות ליל' יומם טוב
האחרון ולהציא ליל' יומם טוב ראשון מרובה
אני ליל' יומם טוב האחרון שיש שמחה לפניו
ומוציא אני ליל' יומם טוב ראשון שאין שמחה
לפניו מתייב רב יוסף ^ט חגיגת ארבעה עשר
יוצאת בה מושם שמחה ואין יוצאת בה מושם
הגינה אמא ה' בא עניין זביחה בשעת שמחה
וליבא אמר רב אידי בר אכין שעיבב ושחתה
אמר רב אש כי נמי מסתברא דאי לא תימא
ה כי הא מתרנית מאן קתני לה בן תימא בן
תימא הא פסלה לך בלבנה ש"מ מתייב רבנא
^ט החהל והשמחה שמנה ואי אמרת בעין ז
זביחה בשעת שמחה הא ומני סגיאין דלא
משבחת לה אלא שבעה כנו שחל י"ט
הראשון להוות בשבת א"ר הונא בריה דרב
יהודיה משמחו בשעריו הרגילים אמר רב בא
שחי תשובות בדבר דרא דשעריו הרגילים
ה י' נאכלין צלי אין נאכלין ישמחה בחו' ליבא
ועוד כהנים אוכלי י' נאכלין ישראלי במה שמחים
אלא א"ר פפא משמחו בכוסות נקיה ויין ישן
כי אתה רבנן א"ר אלעוז שלמים שוחטן
מערב יומם טוב יוצאת בהן מושם שמחה ואין
יוצאת בהן מושם חגינה יוצאת מושם שמחה
ילא בעין זביחה בשעת שמחה ולא מושם
הנוייה הי' דרב שרהויה ורב ל' דרב יערהויה

אג'תך זה יבש בלבך, נעלם מכם, נטהר מכם, נטהר מכם, נטהר מכם
אינו בא אלא מן החולין מיתיבו והיות אונן
האחרון לשמהה אתה אומר לובות ליל' יי' לובות ליל' יי'
לובות ליל' יי' וום טוב הראשון תלמוד לו
משמעות דאין לו במא ישמח לא כדרניא מה ראי
ולחויציא ליל' יי' וום טוב הראשון מרבה אני ליל' יי'
לפנוי ומוציא אני ליל' יי' וום טוב הראשון שא
ימניין לאומרוי חונגת חמשה עשר שנופלון
חגיג עד בקר וסמיך לה³ ראשית למירוא
לה רב יוסף טעמא דכתב ראשית הא
מאי בקר בקר שני מי איכא מידי דבש
עד צפרא אמר ליה אבוי אלמה לא וחרוי פסח
אייפסיל ליה מחוץ ואמרוין עד צפרא אמר רב
איכא מידי דאלו הנא לבשר לא בעי ראשית
כמאי דיא דרניא⁴ לא ילין מון הבשר אשר תחת

בנוסף לכך, מילויים נוספים נמצאים בפערם של מילים וביטויים. מילויים אלו מושכים את המבקר לשלבם במשפטים או בביטויים אחרים, וכך מושכים אותו למשך זמן רב.

בצעט צממה. ציוס טוג שהורן ומין צממה: וכיום גוך צממה. קרל ימילר קוו לכתב בלעיל מניין חוג סמכות מעטה נך צבעם ימייס וסמיין ליה צממה במקן ואדרת כתמי צבעם ימייס מהו וגוי' וסמיין גוך צממה: נלבום ליעי יוס טוג פֶּהלוּן, ואלהן צממה להן צמליינ

בשעת שמחה ולכ亞 ב
שבחובה^ו, וככל דבר ש
מן החולין למאי מסיע^ז
לדרבות לילי^ט הת אחרון או איז
הראשון תלמוד לו מארך
שלמים יוסנו גוףנו קמלון גוף נא
לטה מלוי מימי סצנת ימיים כמי
גבי קממה לדפליטי וממלון חלמעיט
שםיני: או איזו אלה נדנות ניזו יוס
וטו ארטאנן, ואיך ען פי טאנן קלען
צענינה ננמא סטאטעו סכתוב נסחוט
שלמים מערכו יוס טו זקמתה ניזי
ויס צו: קיד (אטמא) חנק. כל קניין

לאו משום דאין לו בכח
טעמא ^(ז) מה ראות לו
האחרון ולהוציא לילו
אני לילו יומם טוב האחרון
ומוציא אני לילו יומם טוון
לפניו מתריב רב יוסף ^(ח)
ויצא בה משום שמהה
חגינה אמר אין הא בעניין
וליבא אמר רב אידי בר
אמר רב אשיה ה כי נמי ממי
ה כי הא מתנחתה מאן

תימא הא פסלה לה כי
ההلال והשמה שמנוח
וביחה בשעת שמחה ו
משבחת לה אלא ש
הראשון להיות בשבת
יהודיה ממשמה בשער
שתי תשובות בדבר ר
חו נאכלין צלי אין נאכליין
ועוד בהנים אוכליין ווי
אלא א"ר פפא ממשמה
ויארוא ברוי א"ר אלע
ונטניש. קהג יוס טוג נטניש
ומגעב לון יכול נטניש דה
נטניש סממה בעית: אלר וג
פוגה. ואלו מקלין סממה יכול
הלו צבנה הולך קתני סממה
סמנונה מסממו צבעי לריגיס
צער סמלוות סמלו גראטן
צבלין יוס סיה צער גם מסל יכון
ולל מטרות סימונות מלחמות ולל
קלין יכון קזקען דומה עצם: כי
נאכלין. לס נול כלנו בקפת
יחילנו כי לס מי דלין נלעטו ונטאלו

ב' איזא ז' ב' איז א' מערב יומם טוב יוצא בראש
יוצאת בהן משום חונגר לא בעין זיהה בשעה
הנוגה הוי בברב ששה נוגה לומת נצט ובעל מי לון כלון טמלה:
ועוד, נס' נמי ליט' טמלה נצט צי סלי מנוון לון נכללות הלא נכלניות
וונן הולין ויטרלן נסמה טממו: לילו' וו' טו' סאלרין נטמלה.

בז' רהיטים ובקר דכמי' ניא מכם' ליס למון בקר לרדוון ולכ' כהן
למ' למדון גל' לתק'ם: אהר טונא בעיל. מהיג'ת לרטעה ערך מיידי
ברלהון גל' עמו קלחן קרלו דארס כן מיל' מערכ' סל' שמיינטן ציוס כו'ו:

(ג) מינמות דף ט. [מגינה]:
 ח. פ' ט. [:] (ט) סוכה דף
 מה. (ט) [לעיל ה. וה' ע']
 (ד) [סוכה מה. [:] (ט) [נעיל
 ע. [:] (ו) [סוכה מה. [:]
 (ט) [לעמן קכ. וה' ע']
 (ט) [בז ע. [:] (ט) [היר לוי' ע'

תורה אור השלם

1. שבעת ימים תחג לאליהו במקומם אשר כבבב כל מעשה יירק ודיין אמר טו טו אמר טהרה על ובחוץ דם ולא בחוץ ולא אין הלב חזע עד פרה: שמוט נגהי
2. בראשת בכורי אמתך והבש לבבב בית יי' אליהו לא
3. הרכיש גולבל מגן:

שםות כג יט
ולא יראה לך שאור
ובכל גברך שבעת ימים
ולא לילן מן החבר אשר
תונח בערכך בימים
הראשון לבקה:
דברים טז ד

לען (לקמן קטע), זום זקירות
כלו נזכר